

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Fiskeri- og havministeren

Stortingets næringskomité
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

23/2758-2

19. april 2023

Dokument 8:216 S (2022-2023) - representantforslag om et bærekraftig og langsiktig havbruk

Jeg viser til brev fra næringskomiteen 13. april der komiteen ber om Nærings- og fiskeridepartementets vurdering av Dokument 8:216 S (2022-2023) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Kari Elisabeth Kaski og Torgeir Knag Fylkesnes om et bærekraftig og langsiktig havbruk. Representantforslaget inneholder 14 punkter over et bredt spekter av temaer. I svaret under har jeg derfor valgt å inndele mine vurderinger tematisk.

Innledningsvis vil jeg si at jeg er enig i representantenes vurdering om at oppdrettsnæringen har utfordringer som må løses. Når jeg gjennomgår representantenes forslag, ser jeg imidlertid at vi har ulike vurderinger av hvor store utfordringene er, og hva som er målet. All matproduksjon setter fotavtrykk i miljøet. Der mitt mål er at dette avtrykket skal holdes innenfor akseptable rammer, synes representantene å være av en oppfatning om at havbruksnæringen ikke er bærekraftig før miljøpåvirkningen er nærmest lik null. Dette er jeg uenig i.

Jeg vil også nevne at en samlet næringskomité i Innst. 361 S (2014-2015) uttrykker at:

«det også for havbruksnæringen er avgjørende med forutsigbare rammevilkår. Komiteen viser til at det i lakseoppdrett går over to år fra planlegging til ferdig slaktet fisk, ofte lenger. En konkurransedyktig og levedyktig norsk havbruksnæring fordrer derfor at rammebetingelsene ligger fast over tid. Det gjelder blant annet områder som skatt, avgift, regelverk for drift, kontrollrutiner, innrapporteringsrutiner, vekstkriterier og størrelse og hyppighet på tildeling av vekst.»

Å kreve en radikal omlegging av norsk havbruksnæring, slik representantenes forslag vil kreve, er i svært liten grad i tråd med formålet om forutsigbare rammevilkår. Samtidig vil jeg

påpeke at myndighetene kontinuerlig tilpasser havbruksnæringens rammevilkår for å sikre at næringen er bærekraftig, når kunnskapsgrunnlaget tilsier dette.

Som forslagstillerne påpeker, dør det mange fisk i norsk oppdrett før slakt. Regjeringen jobber nå med en stortingsmelding om dyrevelferd der dette blir et viktig tema. Jeg ønsker derfor ikke å forskuttere denne prosessen.

Et utvidet trafikklyssystem

Forslag fremmet av representantene Kaski og Fylkesnes:

- 1. Stortinget ber regjeringen legge om trafikklyssystemet i havbruk slik at prisen på tillatelser senkes for de aktørene som leverer på krav om null lus, null rømming, null eggutslipp og null ressurser på avveie for å kunne få tillatelse til ny eller økt produksjon.*
- 2. Stortinget ber regjeringen justere trafikklyssystemet i havbruk, slik at rødt lys i et område gir krav om umiddelbar nedskalering av produksjon, uten unntak.*
- 3. Stortinget ber regjeringen uten unntak fryse produksjonen i områder som får gult lys i henhold til trafikklyssystemet for havbruk, til nye miljøkrav innfris og nye konsekvensutredninger er på plass.*
- 4. Stortinget ber regjeringen føre strengere kontroll med oppfyllelse av tillatelser til akvakultur med matfisk i sjø, slik at tillatelser til akvakultur med matfisk i sjø kan trekkes tilbake dersom miljøkravene i trafikklyssystemet for havbruk brytes.*

Trafikklyssystemet i havbruk er et system som avgjør i hvilke områder av landet det er forsvarlig å gi vekst, basert på den samlede påvirkningen fra havbruk på miljøet i området, der den eneste indikatoren per i dag er lakseluspåvirkning på villaks. Vekst i denne sammenheng handler om produksjonskapasitet i kommersielle tillatelser for produksjon av matfisk av laks, regnbueørret og ørret. Faktisk produksjon i et område vil variere avhengig av hvordan aktører klarer å utnytte sin tildelte kapasitet, produksjonssyklus og fleksibilitet i drift mellom produksjonsområder. I tillegg er det flere særtillatelsesordninger som ikke kommer inn under trafikklyssystemet.

Miljøkrav for den enkelte tillatelse er knyttet til lokaliteten der tillatelsen driftes, og reguleres av annet regelverk, jf. akvakulturloven og tilhørende forskrifter. Det følger blant annet av akvakulturloven § 9 at:

«Departementet kan endre eller trekke tilbake akvakulturtillatelsen:

- a. dersom dette er nødvendig ut fra hensynet til miljøet,*
- b. dersom vesentlige forutsetninger som ligger til grunn for tillatelsen er endret,*
- c. ved grov eller gjentatt overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven,*
- d. dersom tillatelsen ikke benyttes eller bare benyttes i begrenset grad, eller*
- e. dersom en eller flere nødvendige tillatelser gitt i medhold av lovene nevnt i § 6 første ledd bokstav d er bortfalt.»*

Akvakulturloven § 6 første ledd bokstav d fastsetter at det kreves tillatelse etter matloven, forurensningsloven, havne- og farvannsloven og der relevant, etter lov om vassdrag og grunnvann, for å kunne få en tillatelse til å drive akvakultur.

Fiskeridirektoratet fører tilsyn med at driften ved de enkelte lokalitetene skjer i samsvar med miljøkrav. Pålegg ved brudd på lov eller forskrift skal være proporsjonale, men myndighetene har i ytterste fallhjemmel i akvakulturloven til å trekke tillatelser tilbake ved eventuelle brudd. Dette skjer uavhengig av trafikklyssystemet, og bør heller ikke kobles til dette systemet alene.

Akvakulturlovens krav til at akvakulturvirksomheten skal drives på en miljømessig forsvarlig måte, jf. § 10, er rettet mot driften av den enkelte lokalitet. Trafikklyssystemet legger til grunn at alle lokaliteter i et område skal driftes innenfor de miljøkrav som er satt. Dersom den samlede påvirkningen i et produksjonsområde er akseptabel, kan det gis vekst, og dersom den er uakseptabel kan næringens produksjonskapasitet trekkes ned. Regjeringen har trukket ned produksjonskapasiteten i enkelte produksjonsområder i to omganger, i 2020 og i 2022. Aktørene i produksjonsområdene det gjaldt, fikk da 6 måneder på å innrette seg etter nedtrekket. Gitt at vi her snakker om en biologisk produksjon der produksjonsperioden strekker seg over flere år, er det ikke mulig for næringen å innrette seg etter et tenkt vedtak om umiddelbar nedskalering. Dette ville i så fall kreve eksempelvis umiddelbar slakting av fisk satt i sjø, destruksjon av smolt/settefisk i settefiskanlegg og kansellering av kontrakter på levering av rogn. Dette er etter mitt syn ikke forenlig med målet om forutsigbare rammebetingelser.

Når det gjelder mulighet for unntak, vil jeg vise til at næringskomiteen i Innst. 361 S (2014-2015) uttalte at unntak ikke skulle forbeholdes bare de aktørene som ikke påvirket den miljøutfordringen som utløser en reduksjon i produksjonskapasiteten, slik Meld. St. 16 (2014-2015) la opp til:

«K o m i t e e n mener at betingelsene som skisseres for å kunne fatte vedtak om unntak fra regelen er strenge, og det er mulig å se for seg at enkeltaktører også bør få unntak dersom denne aktøren i vesentlig mindre grad enn andre aktører bidrar til å påvirke den aktuelle miljøutfordringen.»

En samlet komité mente derfor at det burde

«vurderes at selskaper som i vesentlig mindre grad enn andre aktører bidrar til på påvirke den aktuelle miljøutfordringen, inntil videre lakselus, også skal kunne søke om unntak fra handlingsregelen».

Reglene for unntak, jf. produksjonsområdeforskriften § 12, er utformet i tråd med denne føringen. Jeg vil bemerke at endringer i denne bestemmelsen for tiden er på høring, se [Forslag til endring av forskrift om produksjonsområder for akvakultur av matfisk i sjø av laks, ørret og regnbueørret \(produksjonsområdeforskriften - regjeringen.no\)](#). Formålet med endringene er en ytterligere klargjøring av bestemmelsene for unntak og en innstramning av vilkårene for unntak på enkelte områder.

Tildelingsform vil spille en rolle for hvilken verdiskaping som følger av kapasitetsvekst. I tidligere runder med tildeling har en andel av veksten blitt tildelt til fastpris og en andel blitt tilbudt gjennom auksjon. Ved fastpristildeling tilbys alle aktørene produksjonskapasitet til under anslått markedspris, uavhengig av den enkelte aktørs evne til å skape verdier av disse. Ved auksjon er det derimot rimelig å anta at produksjonskapasiteten allokeres til de

mest effektive aktørene, da disse kan skape størst verdi av tillatelsene og derfor er villig til å betale mest for dem. Hvor effektivt disse aktørene evner å utnytte nye tillatelser, avhenger samtidig av hvorvidt de har tilgang til gode lokaliteter.

En prissetting basert på «krav om null lus, null rømming, null eggutslipp og null ressurser på avveie for å kunne få tillatelse til ny eller økt produksjon» vil være å gå bort fra vilkåret om objektive tildelingskriterier, da man enten vil måtte prissette kapasiteten ut fra tidligere drift eller basere prissettingen på antakelser om drift framover i tid. All den tid det per i dag ikke finnes praktisk tilgjengelig teknologi som oppfyller alle kravene til null utslipp som representantene foreslår (selv ikke et såkalt «lukket anlegg» er helt uten utslipp), er det vanskelig å se hvordan dette skal håndteres. Jeg er enig i at myndighetene bør gi incentiver til utviklingen av miljøvennlig teknologi, men jeg mener det finnes bedre måter å gjøre dette på. Se nærmere under om tilleggsmandat som er gitt havbruksutvalget og ordningen med miljøteknologitillatelser.

Utslippsfrie og forurensingsfrie anlegg. Slam som ressurs

Forslag fremmet av representantene Kaski og Fylkesnes:

5. *Stortinget ber regjeringen stille krav om at alle nye tillatelser fra nå kun tildeles forurensningsfrie oppdrettsanlegg, som lukkede anlegg.*
6. *Stortinget ber regjeringen stille krav om at alle nye tillatelser skal gå til oppdrettsanlegg som nyttiggjør seg slammet fra anlegget.*
7. *Stortinget ber regjeringen innføre krav til eksisterende oppdrettsanlegg om bærekraftig oppsamling av slam for bruk til biogass og fosforgjødsel.*
8. *Stortinget ber regjeringen innen 2024 utforme en plan for hvordan alt slam fra oppdrettsanlegg skal samles opp og i en så stor grad som mulig nyttiggjøres, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.*

Jeg vil innledningsvis i dette avsnittet minne om at det som i dagligtale omtales som «lukkede anlegg i sjø» ikke er fullstendig lukkede, og derfor også vil slippe ut avfallsstoffer. «Forurensningsfrie oppdrettsanlegg», slik det omtales av forslagsstillerne, eksisterer derfor ikke per i dag.

Det følger av akvakulturregelverket at alle oppdrettsanlegg skal etableres, drives og avvikles på «miljømessig forsvarlig» måte, jf. akvakulturloven § 6 første ledd bokstav a og akvakulturdriftsforskriften § 5 første ledd. Dette omfatter både forurensning og økologisk/biologisk påvirkning. I likhet med all annen matproduksjon har også akvakultur et visst miljøavtrykk. Som forslagsstillerne påpeker, er fosfor (som blant annet finnes i fiskeslam) en begrenset ressurs som bør utnyttes bedre. Jeg viser i den forbindelse også til merknader fra klima- og miljøministeren til representantforslag 189 S (2022-2023), som energi- og miljøkomiteen har til behandling.

Gjenbruk av fiskeslam er noe regjeringen er opptatt av. Dette gjenspeiles også i Hurdalsplattformen. Regjeringen ønsker blant annet å stimulere til innovasjon og bærekraftige løsninger i havbruksnæringen, samtidig som vi har satt som mål at alt fôr til havbruksnæringen skal komme fra bærekraftige kilder. Se også nedenfor om samfunnsoppdraget om bærekraftig fôr.

Som representantene påpeker, er fiskeslam en ressurs som bør utnyttes bedre enn den gjør i dag. Utslipp fra oppdrettsanlegg (herunder av fiskeslam) reguleres i dag gjennom tillatelser fra forurensningsmyndighetene etter forurensningsloven. Disse tillatelsene skal sikre at de ulike lokalitetene drives innenfor lokalitetens bæreevne. Utslippstillatelsene inneholder imidlertid ingen vilkår eller føringer om eventuell oppsamling og påfølgende utnyttelse av slam og avfall fra fiskeproduksjonen. Oppsamling av slam er i dag (i noe ulik grad) nødvendig ved landbaserte og «lukkede» anlegg. Det finnes per i dag ikke et tilsvarende krav for oppdrett i åpne merder i sjø. Alle oppdrettere er riktignok pliktige etter akvakulturdriftsregelverket til å samle opp og ensilere dødfisk daglig.

«Lukket» oppdrettsteknologi til sjøs er i begrenset grad kommersielt tilgjengelig i dag. Men gjennom bl.a. ordningen med utviklingstillatelser har næringsaktører fått mulighet til å teste og utvikle «lukket» teknologi ved hjelp av vederlagsfrie tillatelser. Utviklingen har imidlertid ikke kommet langt nok ennå til at «lukkede» sjøanlegg kan rulles ut på markedet. For det første er det fortsatt for store kostnader knyttet til denne typen oppdrettsteknologi til at anleggene kan driftes lønnsomt. I tillegg er det andre utfordringer med «lukkede» anlegg (også landbaserte), blant annet risiko for intern smittespredning og ivaretagelse av fiskevelferden.

Det finnes i dag tilgjengelig teknologi for oppsamling av fiskeslam tilpasset noen av dagens driftsformer. Havbruksnæringen har også vist økende interesse for mulighetene og potensialet som finnes i å utnytte slammet bedre enn det gjøres i dag. For enkelte typer landbaserte anlegg er det i dag praksis å utnytte fiskeslam, enten direkte som gjødsel, eller til behandling i biogassanlegg. For sjøbaserte oppdrettsanlegg byr oppsamling av slam på større utfordringer. Det er store investeringskostnader knyttet til kjøp, drift og vedlikehold av oppsamlingsutstyr. Dagens kostnadsbilde gjør det derfor ikke bedriftsøkonomisk lønnsomt å samle opp og gjenvinne fiskeslam. Dette er en sentral problemstilling som må løses, før vi kan begynne å diskutere eventuelle krav om oppsamling og resirkulering av fiskeslam for slike anlegg. Det er viktig at eventuelle nye driftskrav ikke vurderes isolert fra oppdrettsnæringens konkurranseevne.

En annen sentral utfordring er regelverket for gjenbruk av animalske biprodukter. Norge har et felles mat- og fôrregelverk med EU gjennom EØS-avtalen som skal sikre trygt fôr og trygg mat. Dette er viktig. Samtidig er det behov for å tilpasse regelverket bedre til en mer sirkulær økonomi og utnyttelse av nye ressurser. Mange av dagens regler har blitt utviklet med utgangspunkt i landbrukets og de mest tradisjonelle marine artenes behov. I dag er det for eksempel ikke tillatt å bruke fiskeslam til å oppdrette børstemark eller insekter som skal brukes til fôr, fordi det mangler dokumentasjon av at fiskeslam er trygt å bruke i denne sammenheng. Her har vi behov for gode prosesser også inn mot EU, og jeg følger opp dette i samarbeid med bl.a. landbruks- og matministeren og Mattilsynet.

Videre tillater ikke EUs gjødselregelverk (foreløpig) å bruke fiskeslam som råstoff i CE-merket gjødsel. Fiskeslam har derfor per i dag et svært begrenset faktisk utnyttelsesområde, og kan ikke utnyttes som eksportvare på det europeiske markedet. Dette er en viktig problemstilling som må løses før vi kan pålegge nye sirkulære løsninger og infrastruktur i

havbruksnæringen. Regjeringen jobber imidlertid med å fastsette nytt gjødselregelverk. Det nye regelverket kan få betydning for den samlede utnyttelsesgraden til fiskeslam.

Regjeringen har i Hurdalsplattformen slått fast at vi gjennom denne regjeringsperioden skal arbeide for å stimulere til innovasjon, nye produksjonsformer og bærekraftige løsninger i havbruk gjennom en aktiv og teknologinøytral næringspolitikk. Som ledd i dette mener jeg at det er viktig at vi finner løsninger for å gi tydelige insentiver til å utvikle miljøvennlig teknologi som kan løfte næringen og løse de bærekraftsutfordringene vi ser i dag, blant annet knyttet til lusepåslag på vill laksefisk og utslipp av slam. Slike insentiver må utarbeides på en måte som i seg selv ikke medfører en risiko for økt belastning på miljøet, samtidig som det må legges til rette for at det utvikles lønnsom og kommersialiserbar teknologi som kommer hele næringen til gode.

Jeg har derfor gitt havbruksutvalget et tilleggsmandat til å vurdere ulike tiltak for å fremme teknologiutvikling som gir mer bærekraftig vekst. Utvalget skal blant annet vurdere en ordning med miljøteknologitillatelser med definert volum, og virkemidler innenfor rammene av trafikklyssystemet. Insentiver til bruk av lukket teknologi og økt oppsamling av fiskeslam var også i kjernen av det opprinnelige forslaget til miljøteknologitillatelser som var på høring i fjor vinter. Utredningen fra havbruksutvalget kan få relevans for valg av virkemiddel for å fremme teknologiutvikling i havbruksnæringen. Utvalget skal levere sin rapport i september 2023.

Norske laksefjorder

Forslag fremmet av representantene Kaski og Fylkesnes:

- 9. Stortinget ber regjeringen avvike oppdrettsaktivitet i nasjonale laksefjorder, hvor aktører som må flytte, får forrang på nye lokaliteter utenfor laksefjordene.*

Dagens regelverk for fiskeoppdrett i og ved nasjonale laksefjorder og lakseelver er snart 15 år gammelt. Jeg har lenge vært åpen om at dette regelverket bør revideres for å holde tritt med teknologiutviklingen som har skjedd de siste årene. Nærings- og fiskeridepartementet jobber derfor nå med å gjennomgå regelverket slik at det i større grad gjenspeiler de føringene som Stortinget har gitt i St.prp. nr. 32 (2006-2007) Om vern av villaksen og ferdigstilling av nasjonale laksevasdrag og laksefjorder. Vi tar med oss innspillene fra forslagsstillerne videre inn i dette arbeidet.

Sirkulært og lokalt fôr

Forslag fremmet av representantene Kaski og Fylkesnes:

- 12. Stortinget ber regjeringen legge fram tiltak for Stortinget for å øke produksjonen av nye bærekraftige fôrråvarer som ikke har en negativ effekt på miljøet til fiskeoppdrett i Norge, herunder blant annet ved bruk av Bionova.*

Tilgang på trygt og sunt fôr med lave klimagassutslipp er en forutsetning for bærekraftig matproduksjon. Det må utvikles nye fôrressurser som gir et godt fôr for dyrene, trygg mat for konsumentene, og som er mindre belastende for miljøet. Det blir også viktig å lykkes med en mer effektiv og sirkulær utnyttelse av ressursene. Dette er alle viktige deler av regjeringens politikk. Gjennom virkemiddelapparatets ordinære innsats forskes det på en rekke områder – for eksempel nye råvarer fra havet, som tang, tare, dypvannsfisk eller ulike krepsdyr, og økt

utnyttelse av restprodukter som ellers ville blitt til avfall. Regjeringen styrker nå dette arbeidet med å innføre et nytt virkemiddel – «samfunnsoppdrag» – for bærekraftige fôrressurser, hvor et sentralt element blant annet vil være å utforske hvordan fiskeslam kan utnyttes bedre enn i dag.

Samfunnsoppdrag som virkemiddel ble lansert i regjeringens forslag til langtidsplan for forskning og høyere utdanning i fjor høst, og jeg er tilfreds med at Stortinget sluttet seg til forslaget 14. februar i år.

Gjennom samfunnsoppdraget kobles forskning og utvikling tettere til regelverksarbeid og annen politikktvikling, og det omfatter både fôr til fisk og fôr til landdyr. Det skal bidra til å nå målene Norge har satt for klima, miljø, matproduksjon, sysselsetting og verdiskaping. Fem departementer (NFD, LMD, KLD, HOD og KD) står bak satsingen, og vi er godt i gang med å følge dette opp. Vi skal i samarbeid med relevante aktører benytte 2023 til å designe hvordan samfunnsoppdraget skal utvikles videre som virkemiddel og hvilke mål og delmål som skal settes. Vi ønsker en bred involvering i det videre arbeidet, og spesielt blir det viktig med en god forankring i næringslivet, for å sikre at de nye fôrvarene og fôrløsningene blir tatt i bruk.

Gjennom opprettingen av Bionova legger regjeringen til rette for en mer kraftfull oppfølging av bioøkonomien, og bærekraftig fôr vil også være en del av Bionovas virksomhet.

Tillatelser til akvakultur

Forslag fremmet av representantene Kaski og Fylkesnes:

- 10. Stortinget ber regjeringen gjøre nødvendige forskriftsendringer for å gjennomføre en overgang fra maksimalt tillatt biomasse (MTB) til maksimalt tillatt utsett (MTU) for tillatelser til akvakultur med matfisk i sjø.*
- 11. Stortinget ber regjeringen sikre at det gjennomføres naturtypekartlegging og kartlegging av rødlistearter ved alle nye akvakulturlokaliteter.*
- 13. Stortinget ber regjeringen heretter kun gi tidsbegrensede konsesjoner for all form for havbruk, med en ramme på maksimalt 20 år.*

I september skal det regjeringsoppnevnte havbruksutvalget levere sin utredning (NOU) om hvordan tillatelsessystemet for akvakultur bør innrettes for fremtiden, med vekt på blant annet bærekraftig utvikling og økt verdiskaping. Det fremgår av mandatet at utvalget skal evaluere ordningen med avgrensning av tillatelsene i maksimalt tillatt biomasse (MTB), og ev. foreslå endringer i hvordan tillatelser avgrenses. Utvalget skal videre vurdere om fremtidige oppdrettstillatelser bør være tidsbegrensede. Utredningen kan dermed få relevans for problemstillingene som forslagsstillerne oppstiller, herunder om en overgang fra maksimalt tillatt biomasse (MTB) til maksimalt tillatt utsett (MTU) og tidsbegrensning på oppdrettstillatelser. Det blir derfor ikke riktig av meg å gå nærmere inn på disse spørsmålene før utvalget har levert sine vurderinger og anbefalinger.

Nærings- og fiskeridepartementet og Klima- og miljødepartementet arbeider nå med å fastsette et nytt forurensningsregelverk for akvakultur i sjø. Det nye regelverksforslaget var på høring i 2020-2021. Som ledd i dette arbeidet vurderes også eventuelle nye krav om kartlegging av sårbar natur ved søknad om nye oppdrettslokaliteter. Et forslag til

kartleggingsmetodikk er utarbeidet av Fiskeridirektoratet og Miljødirektoratet, i samarbeid med Havforskningsinstituttet. Forslaget er for tiden til behandling i Nærings- og fiskeridepartementet og Klima- og miljødepartementet.

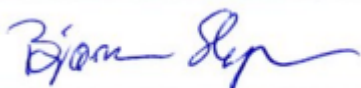
Oppdrett av torsk

14. Stortinget ber regjeringen stanse nye tillatelser til torskeoppdrett og fryse all produksjon inntil konsekvenser for kysttorsken er nøye utredet.

Jeg er opptatt av at videre utvikling i både fiskeri- og havbruksnæringene sees i sammenheng. Torskeoppdrett skal være miljømessig forsvarlig og skje innenfor bærekraftige rammer. Flere av kysttorskbestandene våre er i dårlig forfatning, og det er nødvendig at utviklingen av torskeoppdrettsnæringen hensyntar kysttorsken basert på en føre var-tilnærming. I Havforskningsinstituttets "Risikorapport norsk fiskeoppdrett 2022 - kunnskapsstatus" fremgår det at bestandene av kysttorsk har vært vurdert som mest utsatt for negativ påvirkning fra torskeoppdrett. Oppdrettstorsk rømmer. Den kan også gyte i merd og føre til genetisk innkryssing mellom domestisert oppdrettstorsk og ville bestander av torsk med varierende sårbarhet langs norskekysten. I tillegg kan torskeoppdrettsanlegg føre til endringer i vandringer, adferd, smittespredning, sykdomsutbrudd og fysiologi/reproduksjon hos villtorsk. Dette kan igjen påvirke overlevelse, vekst og rekruttering til ville bestander av torsk. Fiskeridirektoratet arbeider med å skaffe et bedre kunnskapsgrunnlag knyttet til risiko for økologisk interaksjon mellom oppdrettstorsk og villfisk, og har i den forbindelse bestilt ytterligere risikoråd og kunnskapsstøtte fra Havforskningsinstituttet.

Det er krav i regelverket om at torskeoppdrett skal være miljømessig forsvarlig, og hver enkelt lokalitetssøknad vurderes i lys av blant annet påvirkning på miljøet. I tillegg er det ulike forskriftskrav rettet mot miljøpåvirkning i alle stadier av produksjonen av oppdrettstorsk. Akvakulturmyndighetene har også ulike virkemidler for å håndheve regelverket, blant annet med pålegg overfor næringsaktørene. Fiskeridirektoratet vil i 2023 gjennomføre en tilsynskampanje rettet mot torskeoppdrettsnæringen der målet er å undersøke om drift av disse tillatelsene er i samsvar med akvakulturregelverket og vilkår i tillatelsene. Behovet for endringer i regelverket for torskeoppdrett vurderes løpende og i takt med utviklingen i næringen og tilfanget av ny kunnskap.

Med hilsen

Bjørnar Selnes Skjæran